

Единъ брой 2 гроша.

ТУРЦИЯ

Единъ брой 2 гроша.

ВЪСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА, КНИЖЕВНОСТЪ, ЗЕМЛЕДѢЛІЕ И ТЪРГОВІЯ.

ТУРЦИЯ излиза съкъ петъкъ на голѣмъ листъ, и съкъ понедедникъ на малъкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята е 4 бѣли меджидіи; вънъ отъ Имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са надписувать до Н. Геновича, редакторъ и издателя на вѣстника. Външнѣтъ настоятели отговарять за вѣстника. Подписката на спомоществованіята става направо въ Циградъ-Бейоглу, Асмадж-Меджидъ № 23.

ПЛЕМСТВОТО ВЪ ТЪРГОВІЯТА.

Странноститѣ на хората сѣ безчисленни. Често са случавъ щото ония, които обвиняватъ други за нѣкои си погрѣшки, да падатъ и тѣй само, чрѣзъ другъ пътъ, въ сжщитѣ погрѣшки съзнателно или не съзнателно. На сичко това извора е невѣжеството и човѣческитѣ страсти, които пакъ дружъ чѣръ нематъ освѣтъ истинното образование.

Сички сме готови да хвалимъ и прѣвъзвышамъ вѣка въ който са е случило да живѣемъ, и който наистинна ще има да покаже единъ день на грядущитѣ вѣкове дѣла извънредни и чудни изобретанія. Въ търговско отношение, сѣкаждъ човѣкъ ще чуе съ удовольствіе високоучени мъже и учени политици да проповѣдватъ че, благодареніе на малко или много распространено вече образование, махнали сѣ са по една голѣма часть отъ земното кѣло прѣградытъ, които са въздигахъ помежду народитѣ, и че днесъ за днесъ, относително до търговскитѣ размѣни, сѣко различіе са е вдигнало и съединеніето на народитѣ е дѣло свършено за честь и полза на човѣщината. Както другитѣ идеи, които са раждатъ и развиватъ въ образованный свѣтъ, така и тѣя са раздаватъ постепенно и въ Вѣстокъ, и често ги повтарямы по подраженіе на други, безъ да вникнуваме сѣкаде въ глубочината имъ. Нѣ ако деветнадесити вѣкъ ще бѣде въ общѣ заблѣжителенъ въ много отношенія, той ще бѣде не по малко заблѣжителенъ и за Вѣстокъ и за вѣсточитѣ народи и за странноститѣ, които са явяватъ помежду тѣхъ.

Потрѣба да истекатъ цѣлы хилядо и осемъ стотинъ и седемдесетъ и двѣ години отъ Исуса Христа за да измысли цареградската патриаршія, посрѣдъ всеобщий напѣдѣкъ, една нова и нечувана ересь на племството. Независимо отъ распра на сѣ нея, сичкия просвѣщенъ народъ осжди тѣзи неразмыслена постѣпка на цареградската патриаршія, и мнозина ѝ са присмѣхъ справедливо. Въ очевидна скудость отъ други по сгодни срѣдства да подкрѣпи и защити правото си, тя доде та провъзгласи, тѣй-кажи, унищоженіето на единъ цѣлъ народъ. Незнаемъ да ли въ дълговѣковната исторія на тѣзи черкова можилъ бы човѣкъ да срѣщне една погрѣшка съ подобни размѣри. Нѣ нѣка бжлемъ справедливи и по точни въ языка си. Племството прѣдъ Бога и прѣдъ чистата вѣра дѣйствиелно не сжществува, и никой не бы можилъ да потвърди противното. Цареградската патриаршія грѣши само въ това, че тя съ поведеніето си стремилъ е и стреми къмъ сливаніето на другитѣ племена въ своето частно и мѣстно управление за своя вещественна полза, и за полза еще

на племето, което ги прѣдставлява съ единъ особенъ начинъ. Думата ни е за грѣцкото племе. Подъ тѣзи точка на зрѣніето грѣши рѣшеніето на цареградската патриаршія относително до племството.

Нѣ модата на племството са прѣдставлява и у насъ нѣкакъ си подъ други видѣ. Сѣкий знае че модата е едно нѣщо прилѣпчиво. На погрѣшното и безрасмысленно грѣкопатриаршеско племство, чу са тукъ тамъ по нѣкогажъ че трѣбало ужъ да са противоположи отъ наша страна едно друго племство — племството на търговскитѣ размѣни. Ако не са лъжемъ, намъ са случи и да прочетемъ веднажъ или два пѣти нѣщо по тоя прѣдмѣтъ въ българскій печатъ. Далечъ отъ насъ мисльта да искамы да осждамы сички ония, които бы имали мнѣнія противни на нашитѣ. Човѣкъ може да почита сичкитѣ мнѣнія безъ да ги сподѣля. Обсѣженіето имъ обаче сѣкога е позволено.

Не сме ли добръ съ грѣцката патриаршія? Вражбни ли сѣ показватъ къмъ насъ и чувствата на други нѣкои грѣци? Напѣривувать ли тѣй, въ сѣко отношеніе, въ нашъ ущербъ? — Е, добръ; чека имъ са отговорямы на това; — какъ? — Като прѣкъснемъ сѣко търговско сношеніе съ тѣхъ въ нашето отечество.

Исповѣдамы че подобенъ отговоръ на единъ народъ къмъ единъ другъ ни са види толкось простоушенъ щото на дѣ ли и заслужаваше да привлече вниманіето. Рѣчьта на политическата икономія е въ уста на сички ни, и сички я повтарямы често често като папагали. Сѣ дѣлата си показвамы че сичкитѣ ни почти теоріи сѣ още дѣтински, и че народа ни са нуждае отъ чиста храна на една здрава и положителна наука. Доста сѣ го приспавали въ глубокой му съкъ и въ невѣжеството легки нѣкои теоріи, толкось по опасни колкото обыкновенно тѣ са прѣставляватъ подъ булото на едно блистателно но и злѣразбранно родолюбіе.

Отъ нѣколко врѣме насамъ сѣкаждъ вхатъ напѣривчатѣ теоріи за улесненія на търговскитѣ съобщенія и за сближеніето на народитѣ и на племената въ това поне отношеніе. Началото на свободата на търговскій размѣнъ сѣкаждъ са соразискува съ най голѣмата важность, и противничитѣ му са намаляватъ отъ день на день еще повече. Слѣдъ разорителны боеве първата грѣжа на условиящитѣ са за мѣра държавы е да въстановятъ търговскитѣ сношенія помежду народитѣ които прѣдъ малко още стоахъ единъ срѣщу други върли врагове, въоружени до зѣбы. Това стана и това видѣхмы слѣдъ крымскій, слѣдъ австро-прускій и слѣдъ послѣдний француско-нѣмскій бой. Прѣ това хората минувать моря и океаны и жртгувать

огромни количества, и проливатъ кръвъ само и само за да бы влѣли въ търговскы сношенія съ други народы; и днесъ въобще свѣта са хвали че, колкото поне за търговіята, племеннитѣ враждебности и народнитѣ различія изчезнахъ прѣдъ чрезвычайното развитіе на общото движеніе и на съобщеніята, и, при сичко че нема никое си-мболодно рѣшеніе по тѣзи часть, племството е строго осждено и наказано въ търговскій свѣтъ. Да ли самы ний българетѣ трѣба да са отличимъ и по тѣзи часть съ особливостъта си? Природата е имотъ на сичкитѣ народности безъ исключеніе и развитѣ произведенія сѣ поютъ на единъ всеобщъ трудъ на вселенната. Нѣ тукъ са ражда едно нѣщо, а тамъ доу едно друго, общечовѣческій трудъ въ това мѣсто дава такыва едни произведенія, въ онова други нѣкакви, и този народъ са нуждае отъ едни такыва нѣща отъ които единъ другъ прѣзобилствува, и обратно. Търговіята служи като посрѣдникъ за взаимный размѣнъ на развитѣ произведенія. Признаваме че народный трудъ трѣба да са поддрѣжа и че народната промышленность трѣба да са насърчува. Признаваме че България може ако ще, (защото никакъ не е длъженъ) да прѣдпочита единороднитѣ си въ търговскитѣ му съразмѣни, и то ако му понася. Нѣ търговіята има за цѣлъ печалбата. Интересъ играе въ нея първата роля. Чувствителността не си е намѣсто при търговскитѣ дѣйствія. Кога са давамъ спечелената съ трудолюбіето ми паричка за да си купя платно за риза, малко ма егрѣжа да знаа отъ какъвъ народъ и отъ какво племе е продавачъ. Онова за което са грѣжи човѣкъ въ тѣкъвъ случай, то е най много да купи добро и здраво нѣщо, та че, ако е възможно, и съ по-сгодна цѣна. Не сме търговци по званіе; нѣ не вѣрвамы че единъ търговецъ българинъ, като има прѣдъ себе си двама купувачи или продавачи, отъ които единъ българинъ а другъ грѣкъ, а намира смѣтката са и търговската си полза съ послѣдний, ще прѣдпочете първый по чувство. Така той бы подѣйствувалъ и противъ самыи си интересъ и противъ най първоначалнитѣ правила на търговіята. Тѣя нѣща сѣ толкось прости, щото, правичката да бажемъ, намъ ни са види и тѣжко за дѣто са принудихме да са занимаемъ съ единъ подобенъ въпросъ. Въ търговіята не трѣба да стоимъ срѣщу грѣцитѣ като дѣца сърдита. Напротивъ, нека са развиемъ търговскы като тѣхъ, нека са потрудимъ да придобиемъ тѣхната първостовъ въ търговскитѣ и финанціалнитѣ дѣйствія, нека отблъснемъ все що иматъ зло, а нека ги подражамы нѣ търговската имъ дѣятельность; тогава ще покажемъ истински и просвѣщенъ патриотизмъ; другъ е ограни-

ченъ, невѣждъ и унизителенъ. Стига народното чувство да са развива, стига българина да придобива отъ день на день по голѣма самосвѣсть, стига да са просвѣщава, а той ще умѣе да са прѣдупредува отъ когото и да е въ търговскитѣ си сношенія. Народноста и черковны въпроси нѣматъ си никакво мѣсто въ трговията, и въ нея не влиза никакво чувство. Нѣ у насъ и най прѣстатъ понатѣ са искриваватъ често по принадлежността на оная, които са наематъ да ги тѣкуватъ. Екзархията ни е Екзархия задръжана защото сѣчки внезано са прѣобърнахме на всезнающа богословци и дипломати. По другитѣ части на общественый ни животъ не сме никакъ по-добри, защото сѣвадъ почти са е вгнѣздала неспѣлимата болѣсть на всезнаніе, отъ които са ражда безпорядѣва, и нищо друго. Не е ли обаче вѣрѣе да са свѣстимъ и да видимъ дѣ са намираме, и къмъ кѣдѣ са упѣтваемъ. — (X.)

СВЪРЗВАНІЕТО НА ТУРСКИТѢ ЖЕЛѢЗНИ ПЪТИЩА.

(Изводъ отъ Левантъ Хералдъ.)

Вѣстникъ Едирне извѣсти тѣзи дни тържественното освѣтѣние на работитѣ за продълженіе на линіята отъ Сармъ-бей до Белоза (араенъ прѣвѣлъ на мръжата съ която са бѣше натоварилъ баронъ Хиршъ) къмъ Софія. Така правителството е рѣшено да искара желѣзнитѣ си пѣтища на това послѣдне мѣсто; нѣ колкото са тича до линіята отъ Софія, ящо не са знае още. Ний сме на мнѣніе че желателно бы было да са тури край на тѣзи съмнѣнія и че правителството трѣба да земе по-късно за сѣкоги едно рѣшеніе къмъ висшій отъ дълго вѣрѣе въпросъ за прямото свързване съ възнамѣрената сръбска линія на Моравската долина. Каквато че стратегически съображенія правили правителството да са двоуми; нѣ тѣзи съображенія сѣ твърдѣ малко осъзателни, щото не трѣба да прѣдодѣлватъ върху животитѣ интереси на благосъстояніе и благополучіе то на страната. Очевидно е че трѣба най напредъ да са отворятъ голѣмитѣ артеріи на международната трговия и сетѣ може да са отговори на потребитѣ на стратегіята. Ако Турція желае да има, за случайното движение на войскитѣ си, една линія затулена отъ Балканитѣ и която да отива отъ Софія до Скопія прѣзъ Кюстендилъ, тя ще биде много повече въ състояніе да го направи слѣдъ 6 или 7 години, отъ колкото е сега, защото търговскитѣ линіи на които тя бы дала първенството ще умножатъ средствата ѝ.

Нека дадемъ сега нѣкоя подробности върху продълженіе на линіята отъ Софія до сръбскитѣ граници и която трѣба да са свърже сетѣ, като прѣсѣкочѣ рѣката Дрина въ Бѣлградъ, съ Семенъ и съ мръжата на Сирмійскитѣ и Кроатскитѣ желѣзни пѣтища. Тѣзи линія, която е опрѣдѣлена да подпомогне трговията на толкова страны, ще може, споредъ мнѣніето на надѣжнѣ индженери, да са свърши до три години, понеже дължината ѝ между Бѣлградъ и Софія е 396 километра, които са разрѣшаватъ както слѣдва: отъ Софія до Нишъ 126; отъ Нишъ до Алексанецъ (Сръбска граница) 30; отъ Алексанецъ до Бѣлградъ, прѣзъ моравската долина, 240. Впрочемъ

не ще трѣбватъ освѣнъ три години за да са свърже Цариградъ съ Виена и да са отвори на свѣта единъ събщителенъ пѣтъ отъ най важнитѣ, които ще слѣдва навѣрно Индійската поща и сикката трговия на западнитѣ пѣтища съ Анадолю и Источнитѣ скелѣ. Щомъ единъ пѣтъ са свърши тѣзи голѣми артеріи, съединителната линія между Варненскій и Едирненскій желѣзенъ пѣтъ, линія която дава мѣсто на толкова мѣнотин, губи важността си и може ли свършено да са напустне ако е дѣйствително малко желателна въ стратегическата точка на зрѣніето или да са отложи за едно друго вѣрѣе. Продълженіе на линіята отъ Софія до Нишъ ще позволи още да са свържи сега уединенъ македонскій желѣзенъ пѣтъ съ международната пѣтища, чрѣзъ единъ клопъ който да прѣдставява много по малко земни мѣнотини отъ колкото сега възнамѣруваното съединеніе между Софія и Скопія прѣзъ Кюстендилъ; ний искаме да говоримъ за линіята, която е дълга около 116 километра и която, като трѣгнува отъ Нишъ и се възмъкнува въ Топличанската долина, се прѣминува прѣзъ Прокопѣя и Куршумли и сетѣ ще слѣзе прѣзъ Лабската долина и ще отиде да са свържи съ Македонската линія на нарѣчената Амуратовъ гробъ станція между Скопія и Митровица. Ний казахме че това начертаніе прѣдставлява много по малко мѣнотини за направата отъ колкото съединителната линія между Софія и Скопія дѣто многобройнитѣ брѣда на Балканитѣ ще направятъ нужни прокопаваніе на туннели (подземни пѣтища), и направата на кубелии мостове и други подобни работи.

Турскитѣ военни власти глѣдатъ съ подозрѣніе сѣка желѣзна линія до която въ воененъ вѣрѣе може да са доближи случайно единъ неприятель. Ний вѣрваме — да си кажемъ правичко и простичко — че е неразумно да са измислява едно страшно което тѣмъко отвращава правителството отъ мѣрките които, ако са изпълнѣхъ, бихъ съставили най добрата гаранція за опазваніе на мѣра. Турція има нужда отъ едно свързване съ сръбскитѣ линіи по двѣ главни причини: сирѣчь, да отвори една артерія на трговията на западъ съ истокъ чрѣзъ най късий пѣтъ и да махне подозрѣніята и възмъжното незадоволство които са повнѣхъ и които тратятъ още между правителството и Сърбія. Ний прѣимаме волю че въ първитѣ фазы на този въпросъ трѣба да са укорятъ Сърбитѣ дѣто му са забавили рѣшеніето. Ако не бѣхъ отхвърлили, въ 1867, когато въпроса на румелійскитѣ желѣзни пѣтища за прѣвъ пѣтъ са турци на рогоскага, прѣпожеланія на Фуадъ паша за едно съединеніе на тѣзи мръжѣ съ тѣхната, днесъ не щѣхъ да съществуватъ тѣзи разногласія. Нѣ Сърбитѣ разумѣхъ заблужденіето си, и сега толкова желаятъ да бидѣтъ свързани прямо съ Истокъ и съ Западъ и да участвуватъ въ международната трговия, колкото желаяха нѣкога си да стоятъ усамогени. Сега единъ голѣмъ дългъ за желѣзнитѣ пѣтища е записанъ въ страдателната партида на тефтеритѣ на турската държавѣ и за да го посрѣщѣ, тя нѣма освѣнъ прѣчета желѣзни пѣтища, които като тргватъ отъ крайморіето и окончаватъ почти въ една пустыня сѣ свършено лишени отъ трговия и съставляватъ единъ тежѣвъ товаръ

за хазната. Самото практическо средство да са излѣзе отъ това мѣчно положеніе, е да са свържатъ колкото е възможно по скоро и чрѣзъ най късий и най евтинъ пѣтъ, турскитѣ желѣзни пѣтища съ европейската желѣзна мръжѣ. Единъ погледъ върху картата доказва толкова ясно че този пѣтъ е пѣтъ на Нишъ — Алексанецъ — Бѣлградъ, щото ни са види излишно да са мѣчимъ да доказваме това бесспорно географическо дѣло.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Както сичкитѣ други държавѣ и Германія има своитѣ партіи, които сѣ даже по многобройни отъ патриитѣ въ другитѣ държавѣ. По случай на избираніята за 1873, тѣзи партіи са намираатъ на този часъ въ голѣмо движение. Тѣ са укрѣпаватъ и хвърлятъ извѣстията си. Его имената нмъ, частната нмъ физиономія и общата нмъ сила. Най напредъ върви малкѣ купъ на «поляцитѣ» на които цѣльта не е друга освѣнъ да са протестирватъ постоянно срѣщу правителството въ името на народа си и на вѣрата му. Подобно една партія отъ оппозицията е тѣзи която са забѣлѣжава подъ името «срѣдоточіе»; тя е съставена отъ хора прѣдадени на личенъ интересъ и католици; главнитѣ ѝ сили сѣ въ Вестфалія, на Рениъ, въ Хановръ и въ Баварія. Сѣтитѣ пѣтъ «старитѣ съхранители» или спахійската партія, която въ Прусія, са съединява съ двѣтъ първи за да държи на шрекъ правителството въ политико-религиозенъ въпросъ.

Ето сега подпоркитѣ на правителството и на единството на държавата. Тѣ сѣ най напредъ «партіята на държавата» и «свободолюбивата партія на държавата». Идеята която тѣ си правятъ за държавата напомнюва идеитѣ и възпоминаніята на старѣи германскѣ съюзы. Истиннитѣ и жарки защитници на новото единство сѣ «народни свобододолюбци». Тѣзи партія е най многобройната, най вліятелната, господаря на положеніето въ камарата на депутатитѣ. Когато са отдѣли отъ старата демократическа партія отъ 1848, тя записа на знамята си «образование и свобода»; нѣ само отдѣленіето което има за началникъ Ласкера, е останало независимо; онова което прѣима науцѣніето си отъ Беннингсенъ върви по гайдата на правителството и възхвалява сичкитѣ му работи. «Народный свобододолюбецъ» е фанатикъ, посвѣтенъ на новото състояніе на работитѣ, и неприятель на Франция и на Римъ.

Прогресииститѣ които сѣ са отдѣлили отъ народнитѣ свобододолюбци, като тѣзи послѣднитѣ сѣ станали твърдѣ учтивѣ къмъ властѣта, съществуватъ отъ дванадесетъ години насамъ като партія въ Германія. Тѣхното име значи «образование и постепенно освобожденіе на човѣка като лице и като народъ». Програмата нмъ носи надсловіе: «Неограничена свобода на ученіето; неограничена свобода въ религіята чрѣзъ отдѣленіето на черковата отъ държавата; замѣстваніе на постоянната войска съ гражданското войнство и уничтоженіе на косвенното даждѣ». Нѣ, чудно нѣщо, тѣзи партія напоследѣтъ са отби и тя отъ програмата си. Страхъ отъ наследственъ неприятель Франция и омразата къмъ Римъ, я направихъ да подаде ръка на правителството; тѣ наричатъ борбата си борба за «човѣческото образование».

като забравят че са съюзаватъ съ една несвободолюбива власт, и че и отварят пята камъ едно владѣніе безъ равновѣсіе.

Отличнитъ свободолюбцы отъ различнитъ бои съ събрали тѣзи дни на едно угощение въ Липиска, сѣли са наедно, пили за здравіето на императора и на князь Бизарка, сетнѣ съставили за ближнитъ избори единъ общъ срѣдоточенъ комитетъ.

Соціалистнитъ демократи съ също тѣи една партія съ която трѣба да са смѣта особно въ изборитъ за камарата на депутатитъ на държавата.

Отъ страната на партитъ и на публиката които са раздвѣжватъ въ политическитъ въпроси, стонъ народа, който незнае друго освѣнъ да работи и да са моли.

Това трудолюбиво и мирно населеніе на срѣднитъ работнически класове страда отъ една вещественна и религіозна тягота, ч глѣда на бѣдѣщето съ нѣкакво си безпокойство. Внимателный зритель, който живѣе между него, намира съвѣдственни и вѣрни синтомы отъ тѣзи обща тягота въ жалбы почти всеобщы, въ едно глухо незадоволство, въ напушаніе или прѣвѣжнуваніе на работитъ си, които се повече и повече са умножаватъ и най много въ прѣвѣднитъ движеніе което е станало страшно!

— Рускитъ вѣстници са занимаватъ да тълкуватъ различно политическото значеніе за визаніето на царъ Гуліелма въ Патербургъ. Тѣи глѣдатъ на това събѣтіе като на едно отъ най редкитъ, че никога и въ никое мѣсто на свѣта не е ставало до сега такъвъ отличенъ и бѣскавъ прѣвѣтъ за единъ чуждъ господарь; и не говорятъ само за официалнитъ пбрѣды, сторени за този чуждъ господарь, нѣ още и за поведеніето на руския народъ и въобще за поведеніето на публиката, сичкитъ почти отъ най горный до най долный класъ, са въскрицаваха за пристиганіето на този чужденецъ. «Радостнитъ тѣзи въскрицанія, и доброволнитъ заявенія, казватъ рускитъ вѣстници, бѣха едно дажѣ на почетъ и уваженіе къмъ срѣдника, прѣгателя и съюзника на нашія царъ и на нашетъ мѣсто. По' простий руски народъ бѣлѣхъ не може да оцѣни да тамъ тажестъта на това между Русія и Прусія споразумѣніе, осѣща обаче отъ друга страна значеніето на това споразумѣніе.»

Ето какъ тълкуватъ точа значеніе рускитъ вѣстници: тѣ си припомнюватъ прѣятелството на двѣтъ сили, и че колко е било то въ полза на Прусія отъ времето на Фредерика II до послѣдний бой; а въ полза на Русія по врѣмето на полското въстаніе прѣвъ 1863, и по разглѣжданіето на парижкия трактатъ прѣвъ 1856. Германия, оздравена отъ вѣкъ истокъ съ единъ положителенъ съюзникъ, какъвто е Русія, може да работи спокойно да извърши дѣлото на присѣдиненіето си, за което посрѣща още нѣкои мѣжотѣи въ южнитъ държавы, и да гони съединенитъ сили на социалиститъ и радикалитъ. Отъ друга страна Русія, оздравена съ прѣятелството на Германия, може да пспѣши цивилизателната си мисія въ Азія, и по врѣмето на рѣшеніето на вѣсточния въпросъ да намѣри, ако не подкрѣпленіето на Германия, то поне нуждната нейна неутралностъ.

ИЗВОДЫ ОТЪ ДОНИСКИТЪ НА «ТУРЦИЯ», КРОВО-РЪЧНА-ПАЛАНКА 25 апрѣлий. За-

вчера пристигна тука телеграмъ отъ скопскій мютесарифинъ до пашѣи каймакѣмѣнѣ. Въ този телеграмъ са искаха отъ вѣстното началство изясненія за онзи махзаръ, когото грѣцкѣи владики Пашѣи бѣше изпѣдѣливалъ съ помощта на своитъ приверженцы и споретъ когото народа отъ тука са отказвалъ умъ отъ българската ексархія и припознавалъ грѣцката патриаршія. Вѣдѣствѣе на този телеграмъ, каймакѣмѣнѣа поиска отъ народа потрѣбнитъ свѣдѣнія. Народа каза че рѣченый махзаръ не е израженіе на неговитъ желанія. Той направи тутѣси единъ другъ махзаръ въ когото обяви че припознава българската ексархія а нѣ грѣцката патриаршія. Този махзаръ са испрати на другъ денъ на скопскій мютесарифинъ. Този испитъ на работата отъ страна на правителството е, прѣвъ нашитъ очи, едно свѣдѣтелство за скоростното приспособленіе на 10 членъ отъ фирмана. Нѣи са издѣваха да пристигна тѣзи дни въ опархіята на достойный нашъ митрополитъ Г. нѣ Доротей. Таквось е желаніето на сичкото тукашно народонаселеніе и вѣрвачы че правителството нѣма да отлага вече исполненіето на този желаніе.

Грѣцкото ни читалище добръ отива за сега. То са пославѣа рѣлово отъ сичкитъ почти членове и сичкы са трудятъ да исполняватъ своитъ дѣлжности. Нѣ за жалостъ намѣратъ са помежду ни и такъвъ сыновцы които нѣ само не искаха да слушатъ за читалище, нѣ още и гонятъ такъвъ заведения. Нѣ за тѣзи членовцы ще ви оворѣа други пѣтъ.

Прѣвъ шестъ мѣсеца са състави въ града ни едно «Дружество за дѣвическо училище» съ грѣжкитъ на читалището. Това дружество се отгорѣ си тоука да поддрѣжи едно училище за женскій полъ и иззбѣвио турѣи дѣлото си въ дѣлствіе. Училището са отвори като са доведе учителя отъ Вѣдѣст на име Султана П. Атанасова, и дѣвѣтѣ са посвѣща почти отъ 50—60 дѣвѣцы. За съставленіето на това дружество най-много са спомогали полъ Апостолъ и Атанасъ Николчовъ, които заслужаватъ прилична похвала. Нѣ слуховѣ са прѣскаха отскоро че дружеството шѣло да трае само една година по добрѣта воля на нѣкои отъ членовѣтъ на кои имъ са спидатъ паричнитъ. За това нѣи подканямы нѣговѣтъ родолюбивы членове и особено горнитъ дѣвѣ лица да са трудятъ и за напрѣдъ да подкрѣпятъ това свѣто заведение. Тѣи ще останатъ съ това добро име свѣтъ смѣртѣта си. Народа ще ги благославѣа за гоубовѣтъ имъ като ще отпавъ на тѣхнитъ старанія образованіето което дѣвѣцкитъ ще почерпатъ отъ женското училище, образованіе, което ще спидѣи града ни съ достойны майкы, които да приготвятъ достойны граждѣне за вѣстото.

ВАРТАНЪ 27 апрѣлий. Нѣи живѣи отъ чѣколко години нѣзвѣтъ по гурѣбѣтѣкъ изъ Анадола. Ползувамъ са дѣвѣтъ отъ случая за да ви съобщѣи нѣкои познѣи казателно до повѣстѣето на грѣцкото духовенство въ това мѣсто. Щѣ ви говорѣи по напрѣдъ за Сафранъ-Бору. Този градъ дѣжи 16 часа далечъ отъ тука. Той има до 400 къщи грѣцкы. Въ този градъ шѣтъ отидѣи нѣкой членовѣтъ, ако изрази желаніе за женѣта, нѣ го пѣчатъ отъ двѣ е този членовѣтъ и кѣкво работѣ, нѣ пѣчатъ единъ членъ по скоро да го вѣвѣчатъ. А пѣкъ като са кажишь че си българинъ, то безъ друго че ти даватъ една момѣ. Тука живѣше едно българче отъ Коприяшица; то отидѣа да направи велика на Сафранъ-Бору и направи не направитъ велика на даватъ му една момѣ, безъ да го пѣчатъ женѣтъ ли е или не и вѣвѣчатъ го на дѣвѣ на три. Другы грѣцкы българы отъ отечеството ни съ въ намѣреніе да женѣтъ за жены можи отъ този градъ. Нѣ забѣвѣжителното е че една отъ тѣзи членовѣтъ е на възраст 45 годишна и женѣтъ. Той има даже и три дѣвѣ. Свѣщенникъ отъ Сефранъ-Бору не пѣчатъ когато че вѣвѣчатъ за свѣдѣтелства които да потвърдятъ дѣвѣтѣта на вѣвѣчанитъ. Тѣи намѣрѣтъ са тука много членовѣтъ оженѣны на вѣластѣи и тука. Нѣи призовамы патриаршіята да обѣрни вѣвѣчаніето си къмъ тѣзи работѣи и да ги поправи, като възбрани на тукашното духовенство да вѣвѣчатъ членовѣтъ безъ нужднитъ свѣдѣтелства, защото тѣзи работѣи са недостойны за правѣствіето.

СЪБАКВЫ НѢЩА И НОВИНЫ.

— Миналий петакъ, великий визиръ даде едно

дипломатическо угощеніе на което присѣтотуваха сичкитъ чужды посланници тѣи както и много министры и высокы чиновницы на правѣтелството.

— Миналата сѣбота бывшій германскій посланикъ Г. нѣ Кюлеъ са прѣвъ въ ауденція отъ Султана и замина на сѣщій денъ за Берлинъ отъ дѣто ще отидѣи въ Римъ да прѣдставѣа германскій дворъ.

— Новый церсійскій посланикъ при правѣтелството Мохсинъ ханъ, който пристигна наскоро въ града ни, са прѣвъ зачера отъ Султана. Той вѣрчи на цара своитъ кредиторны писма.

— Турскій вѣстникъ Хаканъ, който са бѣше срѣвъ отъ правителството до неопрѣдѣленно врѣме, захвана пакъ да издѣва съ волята на директора на печата.

— Споредъ единъ телеграмъ отъ Сараево, послѣвнитъ дѣжѣове коитѣ вѣвѣли произвели голѣмы наводненія въ Босна.

— Извѣстѣватъ смѣртѣа на князь Куза, прѣжѣбывшій господарь на Влахія и на Молдова. Букурѣшкитъ вѣстници споредъ една депѣша, опѣдавали въобще тѣзи новина.

— Извѣстѣватъ че карантината, коитѣ са наложѣи на хората и на скотѣи отъ Горный Дунавъ, вѣдѣствіе на поведеніето на холерата въ Вѣдинъ и Ловъ, ще са пѣзи въ Пѣзѣча, додѣто са направи карантината въ Руссе.

— Тѣзи седмица три чѣтыри пожара станаха въ Бѣоза и именѣи въ Юскюартъ и Анадола Хисаръ: въ три чѣтыри къщи само изгорѣли.

— Телеграфиратъ отъ Пловдивъ на Левантъ Хералдъ съзѣжѣето: Тѣзи сутрина (7 мая) единъ българинъ са опѣа да убѣи Хаджи Ставѣа, единъ отъ първенцитъ грѣцы изъ Хаской. Убийцата са улови и въ него са напѣри едно прѣпорѣжително писмо отъ централний болгарскій комитетъ. — Нѣи незнаемъ до колко тѣзи новина е точна; извѣстното е че Левантъ Хералдъ си вѣде бабинѣта тамъ дѣдо подѣвѣа за централенъ комитетъ.

— Миналата сѣбота са турѣи томила на терсанѣта коитѣ ще са направи при Мѣчка, въ прѣсѣствіе на князь Гусѣвъ. Иззѣлиъ есѣвѣа, на великы визиръ и на много министры.

— Зачера Хадѣа пристигна въ града ни. Както е извѣстѣи, египетскій подкрѣтъ ще отидѣи въ Вѣна за да посѣти изложѣніето.

— Рѣвѣцѣта на Фуадъ паша са помѣина зачера вѣдѣствіе на една дѣлга и болѣзненна болѣка. Нѣйното погребѣніе стана между едно голѣмо стичаніе на прѣятѣли на фамиліята въ тоубѣто на Гедѣкъ паша дѣто почивѣа покойный Фуадъ.

— Реуѣвъ паша, валиѣ въ Ізѣнъ, са опрѣдѣли министръ на полиціята, на мѣстѣто на Изѣтъ паша, който са опрѣдѣви членъ въ Шуранъ Дѣвелѣтъ. Ахчѣвъ Еубѣ паша са опрѣдѣви валиѣ въ Іѣменъ.

— Прочитами въ Левантъ Тѣмѣсъ:

Правителството се едно твърдѣ важно и твърдѣ затѣловително рѣшеніе относително за проекта да са свърѣе мрѣжѣа на желѣзнитъ пѣтища които са правѣтъ въ Европейска Турція, съ прѣжѣтъ на матерѣяа, чрезъ Варно русучкѣта линія, коитѣ по силѣта на едно наравѣно прѣвъ нѣколко врѣме споразумѣніе, минува въ рѣцѣтъ на компаніята коитѣ е прѣдпрѣвила направѣта на русѣийскитъ желѣзны пѣтища. Първото начертаніе обѣкалъше много за да прѣстѣпѣи въ Шуменъ, главно мѣсто близо до вѣзѣамеруванѣта точа за съединѣніе на Варно-русучскій желѣзѣнъ пѣтъ и главенъ кварталъ на 2-та военна ордѣа, и поддѣгаше голѣмы споровѣ отъ стратегическы редѣ които околѣвахъ на нѣмѣи изученія на които свѣдѣствіето бѣде едно чувствително измѣненіе коитѣ ще скрати растоѣніето съ около 60 километра, нѣщо коитѣ е една голѣма полза, не само въ военѣно отношеніе, нѣ още и въ търговско. Сега прѣтѣтата линія, дѣто трѣвѣа отъ Ябѣлъ (до дѣто желѣзѣнъ пѣтъ) ще са прави отъ пострѣителната компанія на баронъ Хирѣа, като продълженіе на линіята отъ Цариградъ до Елирѣе) ще са допѣра до Садова, че прѣминува 6 канѣтъ въ Азѣлъ-Тѣпе прѣвъ единъ тунѣлъ (подземѣнъ пѣтъ) дълѣтъ около 1800 метра, отъ тамъ че достигѣува въ Вѣрѣбѣа и Шуменъ и че са съединѣва съ варно-русучскій желѣзѣнъ пѣтъ въ Каспичѣ. Ямбѣскаѣта линія въ тѣзи точа, че са направи отъ пострѣителната компанія, на коитѣ, както вѣ-

че казахим, е остъпънъ варненскыи желѣзънъ пѣтъ.

Растояніето отъ Ямболъ до мѣстото за свързване е 138 километра вмѣсто 200, отъ начало предложенъ пѣтъ. Освѣтъ общитѣ ползи на този пѣтъ, ще има една значителна парична полза за правителството, което, като заплаща 5000 франка на километръ за разноску на пѣтвонрчяныи изучаваня, икономисва лири 6000 на километръ а върху 60-хъ километра една чѣста икономія отъ лири 320,000. Министерството на общитѣ сгради е достойно да са обложатъ за това разпорѣждане и публиката ще научи съ удоволствие че установленіето на единъ желѣзънъ пѣтъ отъ Цариградъ до материка е съвѣстимъ другоа-че близко до осмѣщеніето си отъ колкото а-ко трѣбаше да са чѣка изпълненіето на плана прѣзъ Босъ, който са намира още на бѣлѣта книга.

— Писать отъ Солунъ на Левантъ Хералдъ слѣдующето: Първыи българскыи владѣкы, който са опрѣдѣли отъ ексархата на велѣштото сѣдѣ-лище пристигна прѣди 10 дена на Солунъ и о-тиди по желѣзницата за епархията си. Сичкыи станція върху линіята бѣхъ палны съ селѣны българо които го поздравлявахъ на пѣтя като просяхъ благословіята му. Българетъ отъ Охрида и Битола чакахъ сѣщо тай пристиганіето на свои-тъ владѣцы които са избрѣхъ и ракоположижъ отъ ексархата и синода българскыи, нѣ не са прѣшли още беретыи съ отъ правителството.

— Желѣзныи пѣтъ до Скопѣ са работи дѣя-телно и че са свърши кадѣ юлій. Линіята е от-ворена сега до Велестъ, сирѣчь върху една дѣл-жива отъ 150 милии близо. Извѣстятъ ми че печалата о значителна върху сичкыи точки на желѣзницата.

— Извѣстятъ че италянскыи царъ испрово-дилъ въ даръ на Султана до 400 кравы отъ сой. Тѣзи кравы пристигахъ зачера, тѣи са заварѣхъ въ царскыи чиноци.

— Извѣстятъ че холерата са появила въ Руссе, нѣ тѣзи новина са нужае отъ потвърденіе.

— Миналата недѣля, грѣцкыи патриархъ на прави посещеніе на новыи министъръ на външны-тъ работы.

— Писма отъ Критъ извѣстятъ че маслинен-тъ дръвета сѣ повредили въ този островъ и че плодотъ нѣтъ щѣли да бѣдѣтъ нищо и никакви.

— Извѣстятъ отъ Петербургъ пристиганіето въ този градъ на новыи турскыи посланици. Князь паша са прѣвлъ твърдѣ лѣстно отъ рус-скыи императоръ.

— Колонелина Елхемъ бей, членъ отъ мѣре-дѣвателный сѣятъ, че остави тѣзи дни града ни за да отиде да пригѣла военныи корабы, които са намирѣтъ въ разны пристанища на Архипелагъ и върху крайбрежіето на Сирія.

— Баронъ Хершъ остави града ни миналата сѣбота; той отиди за Германія дѣто го призова-ли фамилия работы. Като трѣгна той остави на свое мѣсто брата си. Нѣ главната точка на рас-прѣта която са бѣше явила между барона и пра-вительството като са развѣрза съ прѣдѣвнѣето на 25 милиона франка на турската банка въ Парижъ, сега не остава друго з: распрѣвеніе освѣтъ нѣ-кои дрѣбныи въпросы.

— Прочитамъ въ Левантъ Таймъ: Нѣи мис-лятъ да знаеатъ че единъ отличенъ инжениръ, който живѣе въ Цариградъ испроводилъ напо-слѣдно на виенското изложеніе една харта за централна Азія на която забѣлѣжѣлъ начертаніето на единъ желѣзънъ пѣтъ, който е опрѣдѣленъ да свържи желѣзныи русскыи линіи съ мѣрѣята на индѣйскыи желѣзници. Тѣзи линіи за съединеніе ще има една дължина отъ 3,700 километра бли-зо. Тя щѣла да трѣгнува отъ Оренбургъ, ще са отбѣва на Самаркандъ, и, като минува прѣзъ Тур-кистанъ и нѣкои други страны прѣсѣдениены на Русія ще отвѣжда прѣзъ Кабулъ на Пешаваръ. Сега неможѣтъ да дадемъ по голѣмыи подробности, въ рѣченый проектъ е твърдѣ важнъ за да заимѣе европейскыи печатъ и да озабавѣа по-требитѣ документи касателно до него.

— Курріе д'Ориѣнтъ извѣстятъ че Султанъ-Ва-лиде подарилъ на Овикъ бей Мисирѣоглу една табакѣра украсена съ диаманты и която са оцѣ-нива на 1,000 лиры турскыи.

— Казватъ че ерегатѣи Селеміе и Ертогрулъ прѣшли заповѣдъ да са приготвятъ за пѣтъ. Тѣзи два кораба щѣли да отидѣтъ на атлантическыи о-

кеанъ и щѣли да посѣтятъ много пристанища на американската република.

— Прочитамъ въ Австрійската Корреспонден-ція: Въпроса за свързваніето на желѣзныи бос-нянскыи пѣтища съ маджарскыи са развѣрза най-сетнѣ благоприятно, ако и не безъ жѣлкы, благо-дареніе на усиліята на австрійскыи посланици въ Цариградъ, и неостава друго да са направи, споредъ както са научавамы отъ добро мѣсто освѣтъ да са изпълни една проста формальность, развѣнѣніето на декларациитъ отъ страна на дѣв-тъ силы, формальность която, споредъ сѣко прѣд-вижаніе не ще са забави да са извърши. Чело-вѣкъ разумѣва десно колко трудъ трѣбувае да са направи за да са накара турското правителство да направи тѣзи уступка когато размышли че тур-ското правителство ще са види принудено да на-прави единъ клонъ за главната си линія на кого-ти харчотъ са обхващатъ на 12 или 15 милли-на. Прѣдъ този харчъ и прѣдъ финансовото ней-но положеніе въобще человекъ неможѣ да са сѣр-ди на турското правителство ако откаже сѣка друга уступка относително до направата на новыи линіи. При сичко това, научавамы са че контъ Людолофъ тай както и Кьотель направивши мо-стѣжѣ съ пѣтъ да сполучатъ едно свързване за Сербія, изхваніе, което не върватъ да са прѣвѣе отъ Високаго Порта.

— Писать отъ Българъ: Князь Миланъ Об-реновичъ IV ще отиди въ Виѣна, споредъ едно-рѣшеніе на министерскыи сѣятъ отъ 18 теку-щого. Княза ще са придружи въ пѣтуваніето си отъ министъръ на военныи дѣла Алемпичъ и нѣ-кои гражданскыи и военныи чиновници. Прѣбива-ніето въ австрійската столица ще трае чѣтъ дни. Прѣговорыи касателно до търговскыи трактатъ и до въпроса за свързваніето на желѣзныи пѣ-тища ще са сѣдѣватъ между министъръ Ристичъ и контъ Андраши, прѣзъ присѣствіето на князь Милана; тай както и прѣговорыи за уничтоже-ніето на капитуляциѣ (погубыи), понеже Сър-пы е рѣшена да даде на австрійскыи аристокра-тія права за да купуватъ земи и да правѣтъ фа-брики и други индустриалныи заведенія съ усло-віе че тѣи що са подчиняватъ на сербскыи за-коны както туземцыи. Дохожаніето на начѣ-ника на партията «Онадаистъ» изъ Унгарія, Г-нъ Светозаръ Милетичъ въ Българъ стана вѣдѣ-ствіе на едно прѣтелско призованіе на министъръ Ристича. Милетичъ са разговорѣ тѣрѣтъ често съ нѣишъ министъръ който жѣлае да примѣри нача-лницѣ на радикалната сербска партия съ унгар-ското правителство, въ интереса на сербыи и маджарыи, тай щото, въ близкий сѣбѣръ на Кар-ловецъ черковныи и школскыи въпросы да на-мѣрѣтъ едно прѣятно раздѣржаніе. Неможѣ да на-вѣста наздравѣ ако Милетичъ ще отетѣни съ тѣ-зи точка; нѣ ако сѣдимъ отъ мнѣніето на на-дѣлжнѣтъ крайгове попенскыи и ново-сѣтскыи прѣд-ставителъ въ рѣиштѣа ще дѣржи сѣмѣта за по-литическото сегашно положеніе. Отъ нѣколко дни насамъ, прѣдѣставителъ на сербското правителство при турското правителство, Христичъ, прѣби-вала тука, за да земе свѣдѣнія върху захванѣ-тъ прѣговорыи между турското правителство и сербското колкото са тѣи до въпроса на желе-зныи пѣтища и до плащаніето на дѣнка. Пѣту-ваніето въ Цариградъ на князь Милана са отло-жи и то ще стане чѣкъ прѣзъ есенѣта зашто Ристичъ има намѣреніе да посѣти по нѣщѣтъ, съ дипломатическа мисія Берлинъ, Парижъ и Пе-тербургъ.

— Зачѣра правителството испроводи едно трѣ-то напоменіе на Левантъ Хералдъ който бѣше извѣстѣлъ, споредъ едно писмо отъ Хиѣ че за-то чѣныи турскыи вѣстникары, были сѣ хвърлили аз-занданъ. Подобѣ напоменіе са даде и на Куріе д'Ориѣнтъ. Отъ казенѣтъ напоменіе излѣзва че гор-ныи человекъ не сѣ заточили по вѣстникарскыи прѣстѣпѣны нѣ по други важныи причины.

— Освѣтъ отвореныи за публиката желѣзныи линіи са пострѣвѣтъ още и слѣдующыи: Стѣ Из-мѣтъ за Бѣскыи Шехиръ, Сири-Хисаръ и Ангѣра; отъ Скопѣ и Сарѣи бей за Софія; отъ Мудан-лія за Брусъ и Юзь-юкъ.

Освѣтъ тѣзи започнахъ да са пѣтърватъ и слѣдующыи линіи: Отъ Адѣлія до Спѣрта; отъ Самсонъ за Амѣсія и Сивѣсъ; отъ Синалъ за Ка-стамонъ и Ангѣра; отъ Шкодра до Митровица; отъ Голѣсъ за Тархала, Янина и Авлонъ; отъ Митровица за Фоча, Серай и Банялука; отъ Ку-

маново до Картуска прѣзъ рѣкѣ Савѣ, която то-че по доло отъ Кусово поле.

— Въпроса за топа който трѣбува да са прѣвѣе въ турскыи вѣрности не са е-рѣшнѣтъ още нѣтъ нѣ полза на амстрѣнгъ нѣтъ нѣ полза на крупъ; нѣ избора на пра-вительството клонѣтъ къмъ англійскыи топъ който е по евтинъ отъ германскыи.

— Ето какво са научавамы относително за пристигеніето на царѣти въ Виѣна по-случай на всемирното изложеніе. Русскыи императоръ ще пристигне на 1 юніа (н.к.) и ще прѣбивава въ шонбрунскыи палатъ. Прѣбиваніето на императора ще трае 5—6 дни. Германскыи императоръ ще доидѣ слѣдъ като замѣни русскыи императоръ и ще обитѣтъ а той въ шонбрунскыи дво-рецъ. Белгійскыи царъ са чѣка на 16 того.

— Една денѣша отъ Виѣна извѣстятъ че Арифъ бей прѣвлъ заповѣдъ да отложи своето трѣгнуваніе за Цариградъ.

— Въ отдѣленіето на министерството на земедѣліето (на виенското изложеніе) са изложено едно нѣщо което нѣма ешъ въ свѣта: то е изложеніето на 180 ора-ла отъ сѣкакъвъ видъ. Тамъ человекъ ви-ждаѣтъ най стары мотѣи. Между тѣзи о-рала са намирало и историческото орало на императоръ Іосифъ II.

— Персійскыи шахъ пристигналъ за-вчера въ Петербургъ и прѣвлъ са съ го-лѣмо тържѣство отъ русскыи царъ. Шаха е придруженъ отъ сичкыи си кабинетъ и отъ три жены. Той отредилъ 5,000,000 лиры като харчъ за пѣтуваніето си. Нѣишъ намирамы въ една руска газета слѣдующыи подро-бности върху съставеніето на трѣна съ кой-то персійскыи царъ отишелъ въ Петерс-бургъ: трѣна са съставляѣтъ отъ 12 ваго-на отъ които единъ былъ отредѣнъ за ка-лабѣлжцыи и единъ други за готварницѣ-та; единъ трѣти служѣтъ за мѣсто дѣто ще са яде. Голѣмыи царскыи вагонъ въ ко-гото ще пѣтува шаха наедно съ великыи си визиръ ще бѣде седмѣи. Този вагонъ ще има отпрѣдъ си малкыи царскыи вагонъ който е назначѣнъ за министъръ на шахо-вата кѣща и тримѣта князовѣ. Вагона на министрыи, който е турѣтъ прѣди малкыи царскыи вагонъ, е опрѣдѣленъ за персій-скыи посланици при русскыи дворъ, за се-кретарина на Шаха, за министъръ на об-щитѣ сгради, за министъръ на външныи работы и за голѣмыи камерхѣръ. Слѣдъ вагона на персійскыи царъ са намира ваго-на на князь Менчикова, на Безака, еяве-ринъ на императора, на колонелина Кавал-инъ, на драгоманина Кребѣлъ и на упра-витѣля на сѣка областъ отъ дѣто ще ми-ни трѣна. Иди сетнѣ единъ голѣмъ фами-ныи вагонъ съ осѣмъ отдѣленѣи който ще са занимае отъ двамѣта дѣкары на шаха и отъ други высокы чиновници и еяверы. Шестима други еяверы ще занимавѣтъ десѣтѣи вагонъ на трѣна. Дѣта послѣдни вагона сѣ отредѣны за телохранитѣи и слугы на шаха; рускыи слугы, двама пощадѣи и единъ чиновникъ ще са турѣтъ въ единъ вагонъ отъ 3-й класъ между вагона съ кабѣлѣжцыи и готварницѣта.

ИЗВѢСТІЕ. Варненскыи вина, черно вино три-годишно, бѣло вино петгодишно, полѣмѣ хубавъ варненскыи и други разны вина отъ Македонія като отъ Солунъ, Негошь и други градове са намирѣтъ за продѣтъ въ фабрика на Г-на Го-орѣа К. Половичъ на Галѣта при сандѣжнѣтъ срѣ-щу старѣта болница, № 12. Намирѣтъ са сѣщо тай въ рѣченѣтъ фабрика и европейскыи пѣтиѣта отъ сѣкакъвъ видъ съ умѣренѣа цѣна и въ брой,

ПРАЗНИКА НА СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ.

Завчера, въ петък, по случай на празника на нашитъ просветители и равноапостоли (Кирил и Методий българскій ексархъ отслужи първосвященнически божествената служба въ народната ни черква на Фенеръ съ помощта на Т. Г. III. Доротея Скопскій, Никанора Охридскій и Евстатию Пелзгойскій. Отъ сичкитъ почти страни на Цариградъ са бѣхъ стекли нашитъ съотечественици за да присѣтствуватъ на божествената служба. Черковата, двора на черковата и близкитъ улици бѣхъ пълни съ народъ. Нѣй четихъ върху лицата на сичкитъ присѣтствувачи една законна радост. Прѣзъ божествената служба дѣло Ексархъ приказа едно слово върху дона и върху приглашеніето на народната ни черква, което са извърши миналата година на този день; той говори сѣтъ за устройството на черковата ни; той каза между другитъ, че по голѣмата частъ отъ дѣлото на черковното ни устройство е свършено, че при сичкитъ интриги на грѣшитъ другата неизвършена частъ ще са свърши скоро благодарение на правосъдіето на правителството. Слѣдъ свършаніето на божествената служба дѣло Ексархъ са качи на метоха дѣло други дѣв слова са приказалъ, едно отъ страна на Г-на Д. Павловъ, друго отъ Г-на Славейкова. Тѣзи дѣв слова са върху сѣтъ прѣдметъ както и словото на Ексарха. Сѣтъ народа са притѣче да цѣлува ръката на священноначалника ни. Като са свърши този обрядъ, дѣло Ексархъ стана а отиди си на Органой между пѣснитъ на ученицитъ отъ българското училище. Народа са распрсна и той слѣдъ като изгрянь колко хора въ двора на черковата и на улицата. По 8 часа цариградското читалище даде едно угощеніе на Силихтаръ близо до Кеатханата. На това угощеніе бѣхъ призовани съ билети повече отъ 100 души измежду българскитъ търговци и еснафи на столицата. Прѣзъ угощеніето Г-нъ Петъръ Стаичевъ произнесе едно слово върху трудоветъ на св. Кирил и Методий. Послѣ са отворихъ здравницитъ отъ прѣдсѣдателя на читалището. Г-нъ Джорданъ Груевъ ги за здравіето на Султана. Г-нъ Димитръ Павловъ, за здравіето на Махмудъ паша; полъ Тодоръ за здравіето на Иларіона Търновскій; Г-нъ Славейковъ за здравіето на Ексарха и на народа; Г-нъ Василь Манчевъ за здравіето на духовенството ни. Понѣже нашитъ братія забравихъ вѣстникитъ нѣй пѣхъ за здравіето на българскитъ вѣстникирѣ които направихъ народа да доде въ съзнание за да иска повръщаніето на изгубенитъ си черковни правдини. Слѣдъ угощеніето тѣй както и прѣдъ угощеніето разны хора са играхъ въ прѣдсѣдната долина на Силихтаръ по звука на гайтѣта и на единъ оркестръ. Угощеніето са почете и съ присѣтствіето на много господа българци. По 12 часа хора та са развалихъ и призованитъ вѣздохъ въ канитъ си и между български пѣсни, тѣй са завърнахъ на свѣтлинѣтата си, сички доволни и благодарни отъ празника който имъ даде тѣй случай да направятъ едно братско веселіе.

НѢКОИ СЪВѢТЫ КЪМЪ ВЛАДЫЦѢТЪ НИИ.

При сичко, че грѣшитъ не прѣставатъ отъ да ни клѣвѣтатъ, при сичко, че нѣкои чловѣци са водитъ отъ лъжливитъ слухове на грѣшитъ вѣстникирѣ, то пакъ можемъ на здраво да рѣчимъ, че основата на българската черква е положена; нѣкои отъ владыцѣтѣ сѣ отишли по епархіитъ си, а пѣкъ нѣкои още са възпиратъ отъ цѣрското правителство, при сичко, че епархіитѣтѣ испрашатъ жалба слѣдъ жалба за да ги искатъ.

Българетъ още при блѣскавето посрѣщаніе на владыцѣтѣ, показвахъ откровенно ранитъ си, и голѣмата нужда за изцѣреніето имъ; сичкитъ дѣла на българетъ показвахъ и показвахъ голѣмитъ имъ очакванія отъ владыцѣтѣ; тѣхна длъжностъ е да исцѣрятъ ранитъ на народа ни, не отъ 10 или 15 годишны — нѣ раны вѣковны и смѣтновсны; тѣмъ прѣдѣли да въздигнатъ порутеното зданіе на древната ни българска черква; отговорностъта който тѣжи на гърбоветъ имъ е голѣма. — Длъжноститъ сѣ тѣжы. Това като прѣдѣдѣхъ нѣкои радолюбцы, съмѣнѣваха се, да ли сегашнитъ владыци ще можатъ да отговарятъ на сичко това.

Нѣкои проявленія са появили на послѣднѣо врѣме който поирачихъ нѣкакъ си тѣзи надежды на

народа — тѣ сѣ жалостни, нѣ не и за прѣмѣтиваніе; ако искахъ добротѣ на цѣвъ българскы народъ, ако желаемъ освѣщеніето на черковната ни независимостъ, грѣба сичко що вижамъ зло въ мѣлата ни черква да го казвамы рано, а не са не кажемъ на пусто испостъ.

Казвамъ, нѣ трѣба да докажѣ: читателитъ поимѣтъ, кѣто са писа прѣдъ два мѣсеца, заради едного отъ по главнитъ ни владыци — какво е раздѣлитъ еднѣ отъ епархіитѣтѣ си градове на двѣ партіи. Скоро пакъ са опѣкаха чѣвъ вѣстника отъ едного отъ мѣлитъ ни владыци, именно за опопаніе на неостойлици лица, нѣ не знаа до колко е вѣрно, защото азъ имамъ съвѣтъ друго понятие за този чловѣкъ — той е съ мѣлы идеи; еднѣ неговѣ събрѣтъ мѣлъ още на владышкото поѣ са показа още отъ начало неуморенъ защитникъ на народнитъ ни правдини — умнѣтъ и вѣдѣтенъ мѣжъ; нѣ кѣто са почюихъ когато зехъ притурката отъ 10-й брой на вѣстникъ „Турция“ и видѣхъ какво е извършилъ въ единъ градъ, какъ е станалъ органъ на двѣ три лица, и тѣй е раздѣлитъ града на двѣ партіи; не знаа до колко е точно това, нѣ ако е истина, то прѣвѣката да си кажемъ той много ще загуби отъ сѣщеніето му народно уваженіе.

Не можѣ да не спомена нѣщо за едного отъ старитъ ни владыци, въ една отъ най радолюбитъ ни епархіи: научихъ са отъ вѣрнѣ источникъ, че този владыка ако и да сѣ е обясилъ добръ, обаче на послѣднѣо врѣме въ една распрѣ между общината и училището, той е загубилъ уваженіето на много граждани, като е покровителствувалъ нѣкои си простаци — самозванцы чорбаджіи, а особено едно лице, което наярѣ е занимавало учителска служба, послѣ прѣвѣгъ ственно, а сега чорбаджійска съ единъ неговъ побратимъ главникъ, който сѣ са намразили отъ цѣвъ градъ. Иза оплакваніе и срѣху други владыци, нѣ като не сѣмъ увѣренъ (защото цѣльта ми не е за да лажа и клѣвѣтъ) чакамъ за поправскы фактове; не можѣ обаче да не спомена за единъ мѣлъ владыка, (не въ македонско), който прѣдъ мѣсецъ е отишълъ въ епархіята си, той мѣсто да съедини двѣ партіи, който са гонихъ въ този градъ, (едната отъ който го нещѣно за владыка) още по-вече ги раздѣли и направѣ да са гонятъ. Слѣдѣ сега какво добро може да излѣзе отъ единъ такъвъ пастыръ.

Освѣтъ тѣзи фактове имъ и други като опопаніе на поповъ неостойлици, освѣтѣваніе на черковѣ за по-вече отъ който можатъ да дажѣ сиромаситъ сѣлѣче и други отъ който можатъ да произлѣзѣтъ свѣдѣствія сиромаси за мѣлата ни черкова. — Тѣ сѣ известны на позвоето българе, който захванѣхъ да са колебѣятъ въ надѣжитъ си. — Да вижѣтъ кѣтъ ще са отнасятъ новорѣположенитъ владыци, който са още въ Цариградъ.

Партіитъ, който много сѣ са усилили днесъ по градоветъ, помагатъ много на такъвъ злоупотребленіе: Жѣлѣзникъ, Търново, Разградъ, Плевнѣвъ, Ловичъ, София и други сѣ са почти разорили отъ тѣхъ; С! Този неостойлици, тѣзи партіи, сѣ бѣли чѣтата на Българскій народъ отъ начало и до днесъ.

Братія Българи! оставете са вече отъ тѣзи си распрѣ! оставете са отъ тѣзи си канприци; който сѣ разорили цѣвъ народъ! поимѣтъ си рака съ рака и работетъ заружно. — Незабравитѣ, че вашитъ кѣприци сѣ причина на сѣко зло; оставѣтъ са вече отъ прѣдосудіѣта и караниа. — Заловѣтъ са за работа — въпроса е вече рѣшенъ, нѣ выхѣтѣ разстроенытъ ви обществены заведѣнія, който сѣ пѣлащѣтъ гласъ ви зовѣтъ на помощъ; вижѣтъ разстроенытъ ви училища и читалища. — Тѣхъ са заловѣтъ да поправите, а не да си вадите еднѣ други грѣхы; кога вѣй сте съгласны, то нито чорбаджіи нито владыка — нѣкой — не е дръзне да ви гази и тѣпѣе. А вѣмъ владыци свѣтъ сѣ дълбоко почитаніе казвамъ: не забравяйте, че българетъ отхвърлихъ гърѣхитъ не само защото бѣхъ грѣхы, нѣ защото бѣхъ съ разбойнически и грабителскы духъ; не забравяйте, че като сѣ са одобили съ елѣродни владыци, ще са спрѣтъ тамъ! не! нѣй искамъ владыци съ христіанскы духъ, владыци съ родолюбитъ характеръ. — Владыци, който да можатъ да отговарятъ на народнитъ нужды. — Владыци, който да са готовы съвѣтъ частъ да са исправятъ прѣдъ цѣвъ народъ и да кажатъ: «ето това извършихъ;» не

мыслѣтъ, че служите само на една епархіа не! вѣй служите на цѣвъ народъ, а кога погрѣшите цѣвъ народъ ще ви изобличѣва; ако поставѣте христіанскы и патристически, то сѣкога вѣщны жалѣнія публично ще ви пытатъ, нѣ ако бы да злоупотребѣте народѣтъ ни правдини, ако бы да са не погрозѣте да исчитѣте черковитъ ни отъ суевѣріята и прѣвѣрѣжливѣтъ, то народѣтъ гнѣвъ не само ще ви изобличѣ публично, нѣ по злѣчѣста учѣтъ ще ви спѣхѣтъ отъ грѣхитъ владыци. Тѣзи думи сѣ искубѣтъ отъ дълбочинѣта на сърцето на българскій народъ; тѣ думи сѣ истинны; тѣ думи сѣ свѣтъ. Нека внимателно размыслимъ върху тѣхъ. — (К)

СѢКАКВЫ НѢЩА И НОВИНЫ.

— Научаваме са че зачера Халилъ паша, министръ на топханата, като отишѣлъ да прѣгѣжда работитъ на новата сѣкаща колѣта са правѣше на височинѣтъ на Сейдогу, кѣмѣны пазѣли отъ единъ дуваръ и сѣмазали го. Той издѣхналъ на часа. Погрѣбеніето на тѣлото му стана на сѣщій день близо при Топханата.

— Акиѣ паша, Хюсѣни паша и Исмаилъ паша, вали въ Солунъ, Прѣзрѣтъ и Янина търнахъ вчера на вѣстѣта на опрѣвѣненіето си.

— Мѣластѣра на войната възбрани на офицѣритъ отъ царскитъ войски да носѣтъ цивилны дрѣхы.

— Завчера излѣзе единъ новъ вѣстникъ на хренскы языкъ. Този листъ ще са занимава исключительно съ общѣтъ сѣрѣды въ царѣлата и ще излѣзва за наярѣтъ половината на турскы и половината на френскы.

— Нѣкои наши прѣятѣли отъ областитъ който са намиратъ въ корреспондѣнціѣ съ насъ, като са оплакиѣтъ отъ закътаніѣта на чорбаджіи, питѣтъ ако сѣмъ казѣми именѣта нѣй. Нѣй казвамы на тѣзи нѣши прѣятѣли че нѣй необѣжѣмы никому именѣта на дописницѣтѣ си. За това подканѣмы ги да не са стрѣсѣтъ отъ смѣшнитъ заплашванія на чорбаджіитъ. Единъ само страхъ имъ за дописницѣтѣ и то за лъжливитъ дописници: то е че когато ни излѣже нѣкой въ издѣтаніето на работѣтъ нѣй го изобличѣвамы съ нѣе чрезъ почѣта. Тѣй нѣй уличимъ сега въ лѣжа единъ новъ нашъ корреспондентѣтъ и рѣшимъ сѣмъ да го припорѣчимъ на общѣто прѣвѣрѣніе ако не отговори съ прѣва поѣца на въпросѣтъ който му прѣдложимъ въ едно особно писмо.

— Създѣлаха прѣвитъ отъ Петербургъ казва Журналъ дѣло Ровъ, не ни позволавѣтъ да са съмѣнѣвамы че работѣтъ на Истокъ и Западъ не сѣ бѣли прѣдѣлитъ на прѣговѣры между двѣмата императоры и тѣхнитъ министри въ Петербургъ. Отъ тѣзи прѣговѣры излѣже едно свързѣно спорѣзуеміе между рускѣтъ кабинетъ и германскѣтъ върху политикѣтъ, който трѣбува да са сѣлува въ Цариградъ. Прѣсия са е съгласна вече съ Австрія върху сѣжитъ въпросъ, тѣй што съгласіето на трѣтъ дѣржавы върху источнитъ работы бѣло една свършена работа. Колѣкто за запѣлитъ работы, който прѣчатъ на въпроса касѣтелѣ до Велгія, до Франция и до Пѣнія хората вѣрѣватъ че прѣговѣритъ на който тѣй можѣ да са бѣли прѣмитъ ще са сѣдѣуватъ въ Виѣна когато са срѣтнѣ австрійскѣтъ императоръ прѣво съ рускѣтъ царъ и сѣтъ съ германскѣтъ императоръ.

Въ политическѣтъ излѣтъ на голѣмѣй листъ сѣмъ пропустѣли нѣкои грамѣтически погрѣшны; нѣй просимъ извинѣніе отъ читателитъ си защото са повѣстѣли нѣкакъ безъ да го поправимъ.

КНИЖЕВНО ИЗВѢСТІЕ. Подписанѣй имѣтъ честь да извѣста на сички любители на народното ни просвѣщеніе, какво отварѣтъ книжарница и въ Солунъ, въ коѣто ще са намиратъ за продавъ отъ сички българскы книги, както и черковны, и то по най ушрѣвна цѣна.

Въ сѣщата книжарница ще са намиратъ за продавъ и сѣкакви погрѣбны нѣща за училища и писалища, сѣкѣто: писѣлки, мастило, книга, пенѣко, чернѣтъ вѣстѣтъ и други.

Ониѣ братя по Македоніѣ, който имѣтъ потребѣ отъ българскы книги и отъ учебны нѣща можѣтъ да са отнасятъ и до това заведѣніе: нѣ нѣеа бѣжатъ увѣрѣны, че ще оставѣтъ сѣкога благодарны отъ послѣгѣтата ни.

За дѣловѣнитѣ на тѣзи книжарница въ Солунъ поставѣмъ Алекса Димитровъ, който и ще подписѣва за мене. — Драганъ В. Манчевъ.